

- J. E. W. Ihle c.s. (1928), Leerboek der bijzondere dierkunde. Utrecht.  
 — (1940), Leerboek der vergelijkende ontleedkunde der Vertebraten. 2e druk, Utrecht.  
 P. C. Molhuysen (1843), De opdelvingen van grind in Overijssel. Overijsselse Almanak v. oudh. en lett. v. 1844, p. 108-132. Deventer, 1844.  
 E. W. Pfizenmayer (1941), Das Mammut von der Insel Grosz-Ljachow. Natur und Volk. Bd. 71, Heft 2, p. 78-84. Frankfurt.  
 J. Picardt (1660), Korte beschryvinge van eenige vergetene en verborgene Antiquiteiten enz. waer bij gevoegt zijn Annales Drenthiae, mitsgaders een korte beschrijving der stadt enz. Covorden. Bij Tymon Houthaak, Amsterdam, 1660.  
 G. M. Roding (1953), Nieuwe vondsten van fossiele zoogdieren in Twente. Public. XIII der Ned. Geol. Ver., p. 241-247, Zutphen.  
 — (1954), Fossiele zoogdieren in de Zwolse verzameling. Mededelingenblad. Ver. v. zoogd. kunde en zoogd. besch. nr. 7, p. 64-67.  
 L. M. R. Rutten (1909), Die diluvialen Säugetiere der Niederlande. Ac. proefschrift, Utrecht.  
 W. C. H. Staring (1861), Aperçu des ossements fossiles de l'époque diluvienne trouvés dans la Néerlande et les contrées voisines. Versl. en Med. Kon. Ac. v. Wetensch. afd. Natuurk. dl. 12, p. 256-284. Amsterdam, 1861.  
 P. Tesch (1931), Geologisch Overzicht „Overijssel“, p. 7-31. Deventer, 1931.  
 I. M. van der Vlerk en F. Florschütz (1950), Nederland in het Ijstijdvak. Utrecht.  
 K. A. von Zittel (1918), Grundzüge der Paläontologie 2. Abt. Vertebrata. Münster und Berlin.  
 J. I. S. Zonneveld (1942), Kiezen van Nederlandse Elephantidae aanwezig in het Rijksmuseum voor Geologie en Mineralogie te Leiden. Leidse Geol. Mededelingen, dl. 13, afl. 1, p. 76-88.

## NOG EENS DE VREEMDE VISSSEN, AANGESPOELD TE BIEZELINGE

Sciadeichthys (Selenaspis) walrechtii Boeseman

B. J. J. R. WALRECHT.

Kort voor zijn vertrek naar Nieuw-Guinea, deelde Dr M. Boeseman, in overleg met wie het artikel over de aangespoelde vissen in De Levende Natuur van Augustus 1954 was opgesteld, mij mede, dat een diepgaand onderzoek hierin enkele wijzigingen noodzakelijk maakte. Hij verzocht mij na toezending van een door hem te schrijven artikel in de Zoölogische Mededelingen van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden op ons artikel terug te komen en het aan te vullen, hetgeen ik hierbij doe.

Bij het onderzoek van de in het museum aanwezige exemplaar van *Selenaspis herz-*

*bergi* (Bloch) — de voorlopig opgegeven naam — en de nauw verwante soorten, bleken er afwijkingen voor te komen in de habitus van de aangespoelde vissen. Deze afwijkingen werden teruggevonden in een exemplaar, dat geïdentificeerd bleek te zijn als *Arius emphysetes* (Müller & Froschel), welke identificatie echter niet gehandhaafd kon blijven wegens het ontbreken van belangrijke kenmerken van het geslacht *Arius*.

Zo moest Dr Boeseman, op grond van dit museum-exemplaar en van de aangespoelde dieren besluiten tot het bestaan van een voor de wetenschap onbekende soort, be-

horende tot het geslacht *Selenaspis*. Om weer andere redenen wenst Dr Boeseman het geslacht *Selenaspis* te beschouwen als een ondergeslacht van *Sciadeichthys*. Het opzenden van de aangespoelde vissen leverde dus een belangrijk resultaat, waarom Dr Boeseman als naam voor de nieuwe soort meende te moeten voorstellen: *Sciadeichthys (Selenaspis) walrechtii*, ter ere

van de veroorzaker van de opheldering in deze ingewikkelde puzzle.

Voor geïnteresseerden zij meegedeeld, dat de uitvoerige verantwoording van de naamgeving is vermeld in de Zoölogische Mededelingen van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie, dl XXXIII, no 9, 13 Dec. 1954.

## HERFSTBLOEI EN -ONTWIKKELING VAN WILDE PLANTEN IN EIGEN TUIN

P. ZONDERWIJK.

Ieder, die een tuin bezit en daarin wilde planten kweekt, weet uit ervaring, welk een vreugde het geeft, in elk jaargetijde de ontwikkeling van groei en bloei van zo nabij te kunnen gadeslaan. Men behoeft er geen eind voor op stap te gaan om hier of daar het gedrag van bepaalde soorten te bekijken, maar men heeft het studieobject steeds vlak bij de hand.

Voor al in jaargetijden, waarin men er niet zo gauw toe komt, een botanische excursie te maken, neemt men in de tuin telkens weer veel interessante bijzonderheden waar!

Hieronder volgen enkele aantekeningen over de ontwikkeling van een aantal planten, die ik met Kerstmis 1954 in eigen tuin maakte. De nachtvorsten waren in de herfst practisch achterwege gebleven en vooral rond de Kerstdagen waren de temperaturen zeer mild voor de tijd van het jaar.

Op een luw plekje bloeiden reeds enkele Sneeuwkllokjes, hoewel ik er dadelijk bij moet zeggen, dat dit Grote sneeuwkllokjes (*Galanthus elwesii* Hook.) van de Kaukasus waren, die pas in de herfst in

open grond waren geplant. De gewone Sneeuwkllokjes (*Galanthus nivalis* L.) die al enkele jaren tussen het gras groeien, kwamen nog geen van alle boven!

Mijn Knikkend nagelkruid heeft het in Bennekom zeker zo goed naar zijn zin als in de Eifel, waar ik in Juni enkele polletjes had uitgestoken en naar deze gewesten vervoerd. Hoewel ik speciaal planten in vegetatieve toestand had meegenomen, bleek het, dat ze lang niet alle in bloei kwamen. Ongeveer de helft begon in Augustus prachtig en zeer rijk te bloeien en hield dit tot Nieuwjaar uitbundig vol.

Het blauw was ook vertegenwoordigd. Vanuit de kop van Groningen had ik deze zomer wat zware zeeklei meegenomen en die als een bergje in de tuin gestort. Wel dra was dit overgroeid met Akkerereprijs, die van Augustus tot Kerst (mits de zon scheen en de temperatuur niet te laag was) rijkelijk bloeide. De ereprijs vormde zo'n gesloten mat, dat de zaden van de bij de Groninger boeren alom zo gevreesde Duist — die natuurlijk ook waren meegekomen — in de herfst zo goed als geen kans kregen te ontkiemen.